

wienie należy sporządzić w 3 egzemplarzach. Na podstawie zestawienia, organ finansowy wystawia polecenie pobrania. Na zestawieniu lub na indywidualnym poleceniu pobrania (jeśli podatek rozlicza tylko jeden dostawca) należy podać między innymi rodzaj budżetu (centralny lub konkretny budżet terenowy) oraz część i rozdział klasyfikacji budżetowej, na które powinny być zarachowane dochody z tytułu podatku od dostaw eksportowych, oraz zamieścić uwagę „eksport”. Organ finansowy przekazuje właściwemu dla niego oddziałowi Narodowego Banku Polskiego dwa egzemplarze zestawienia wraz z poleceniem pobrania, zatrzymując trzeci egzemplarz zestawienia. Jeden egzemplarz zestawienia bank dołącza do kopii polecenia pobrania stanowiącego dowód uznania rachunku bankowego dochodów budżetowych organu finansowego.

2. Oddział Narodowego Banku Polskiego obciąża kwotą podatku, o której mowa w ust. 1, rachunek Ministerstwa Finansów „zwrot podatku obrotowego od eksportu przedsiębiorstw państwowych i spółdzielczych”, uznając równocześnie rachunek organu finansowego z tytułu podatku obrotowego.

3. Organ finansowy księguje uznane przez Narodowy Bank Polski kwoty (ust. 2) na kartach kontowych poszczególnych producentów w rubrykach „przypisy” i „uiszczenia”.

§ 7. 1. Przepisy § 2 i 4—6 stosuje się również w wypadku, gdy między producentem a przedsiębiorstwem handlu zagranicznego występuje generalny dostawca (pośrednik kompletujący dostawy), z tym że ilekroć w tych przepisach jest mowa o jednostce handlu zagranicznego, należy przez to rozumieć w powyższych wypadkach generalnego dostawcę.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, może być za zgodą Ministerstwa Finansów, na wniosek zainteresowanych, stosowany inny tryb rozliczeń aniżeli określony w tym ustępie.

§ 8. W § 31 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 1968 r. w sprawie szczegółowych zasad opodatkowania podatkiem obrotowym jednostek gospodarki uspołecznionej oraz ulg i zwolnień od tego podatku (Monitor Polski z 1969 r. Nr 1, poz. 2, z 1970 r. Nr 4, poz. 34 i z 1971 r. Nr 3, poz. 15) skreśla się pkt 2a.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i dotyczy rozliczeń za okres od dnia 1 lipca 1971 r.

Minister Finansów: *J. Trendota*

233

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 czerwca 1971 r.

w sprawie zwrotu jednostkom gospodarki uspołecznionej akumulacji pośredniej zawartej w cenach produktów przeznaczonych na eksport.

Na podstawie § 22 ust. 3 uchwały nr 110 Rady Ministrów z dnia 29 maja 1971 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen artykułów i usług pochodzących z importu oraz artykułów i usług przeznaczonych na eksport (Monitor Polski Nr 31, poz. 199) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w zarządzeniu określenia:

- 1) „akumulacja pośrednia” — oznacza odprowadzone do budżetu podatek obrotowy i dodatnie różnice budżetowe od obrotu ze sprzedaży surowców i materiałów (lub kompletowanych części) zużytych do produkcji artykułów sprzedanych na eksport, zwanych dalej produktami;
- 2) „jednostki rozliczające” — oznacza zjednoczenia przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym oraz ministerstwa, jeżeli pełnią one bezpośredni nadzór nad kombinatami i przedsiębiorstwami, a w odniesieniu do jednostek gospodarczych objętych planowaniem terenowym — Ministerstwo Handlu Zagranicznego.

§ 2. 1: Jednostkom gospodarki uspołecznionej dokonującym sprzedaży produktów przeznaczonych na eksport może być zwracana z budżetu Państwa akumulacja pośrednia.

2. Uprawnionymi do otrzymywania zwrotu akumulacji pośredniej, zwanego dalej „zwrotem akumulacji”, są:

- 1) jednostki gospodarcze wytwarzające produkty, jeżeli sprzedają je na eksport we własnym imieniu i na własny rachunek bądź w charakterze komitentów;
- 2) jednostki handlu zagranicznego, które nabyły produkty przeznaczone na eksport od innych jednostek, jeżeli sprzedają te produkty we własnym imieniu i na własny rachunek.

3. Podstawą zwrotu akumulacji są ilości produktów sprzedanych za granicę przez jednostki wymienione w ust. 2.

§ 3. 1. Stawki zwrotu akumulacji określone są kwotowo od jednostki produktu lub w procencie ceny zbytu poszczególnych produktów lub ich grup.

2. Jeżeli dany rodzaj produktu jest wytwarzany przez

więcej niż jednego producenta, ustala się średnią stawkę zwrotu akumulacji.

3. Stawki zwrotu akumulacji ustala Minister Finansów na wniosek ministra, któremu podlegają jednostki określone w § 2 ust. 2, lub jeśli chodzi o:

- 1) przedsiębiorstwa państwowego przemysłu terenowego — na wniosek Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości,
- 2) spółdzielnie i ich związki — na wniosek zarządu właściwego centralnego związku spółdzielni.

4. W razie zmiany cen surowców i materiałów (kompletowanych części), na podstawie których ustalono stawkę zwrotu akumulacji, właściwy minister (Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości, zarząd właściwego centralnego związku spółdzielni) przedstawi przed rozpoczęciem sprzedaży produktów wytworzonych z tych surowców i materiałów wniosek o zmianę stawki zwrotu.

5. Jeżeli produkt przeznaczony na eksport jest objęty systemem cen fabrycznych, stawki zwrotu akumulacji mogą być ustalone kwotowo dla jednostki produktu. W tych wypadkach we wniosku o ustalenie ceny fabrycznej produktu wytworzonego z surowców i materiałów, w których cenie nabycia mieści się akumulacja pośrednia, należy określić kwotę tej akumulacji.

6. Wykaz stawek akumulacji pośredniej, dotyczących produktów objętych katalogami cen fabrycznych, sporządza się w układzie tych katalogów. Wykaz ten podlega zatwierdzeniu przez Ministra Finansów. Jeden egzemplarz wykazu przesyła się wydziałom finansowym stopnia powiatowego właściwym miejscowo dla jednostek, o których mowa w § 2 ust. 2. Zmian w wykazie dokonuje się w tym samym trybie.

7. Tryb ustalania i kontroli stawek zwrotu akumulacji dotyczących wyrobów odzieżowych ustalają odrębne przepisy.

§ 4. 1. Zwroty akumulacji są finansowane z kredytów budżetowych przewidzianych na ten cel:

- 1) w odpowiednich częściach budżetu centralnego właściwych dla ministerstw w zależności od tego, którym ministrom podlegają wytwórcy produktów objętych zwrotami w zakresie produkcji ujętej w planie centralnym; w ten sam sposób są finansowane zwroty akumulacji w zakresie obrotów eksportowych dokonywanych na rachunek własny przez jednostki handlu zagranicznego podlegające innym ministrom niż Minister Handlu Zagranicznego;
- 2) w części budżetu Ministerstwa Handlu Zagranicznego w zakresie produkcji ujętej w planie terenowym i w zakresie obrotów eksportowych dokonywanych na rachunek własny przez przedsiębiorstwa handlu zagranicznego podległe Ministrowi Handlu Zagranicznego.

2. Ministerstwa (urzędy centralne) przekazują jednostkom rozliczającym kredyty budżetowe przewidziane na sfinansowanie zwrotu akumulacji pośredniej. Dysponentami tych kredytów są jednostki rozliczające.

3. W celu dokonania rozliczeń przedsiębiorstwa sporządzają okresowe zestawienia kwot podlegających zwrotowi i zrefundowanych, według wzoru ustalonego przez Ministerstwo Finansów. Zestawienia te należy przedstawiać jednostce rozliczającej za okresy miesięczne w terminie do dnia 10 miesiąca następującego oraz za okres roczny w terminie przewidzianym do złożenia rocznego sprawozdania finansowego. Jeden egzemplarz zestawienia otrzymuje miejscowo właściwy wydział finansowy stopnia powiatowego, celem sprawdzenia prawidłowości obliczenia zwrotu akumulacji.

4. Jednostki rozliczające przekazują przedsiębiorstwom należne kwoty z tytułu zwrotu akumulacji na podstawie zestawień (ust. 3) w ciągu 5 dni po ich otrzymaniu.

§ 5. W razie zwrotu przez odbiorcę produktów, należy dokonać odpowiedniego sprostowania w najbliższym zestawieniu kwot akumulacji podlegających zwrotowi.

§ 6. Jednostki gospodarcze, które:

- 1) wytworzyły produkty (§ 2 ust. 2 pkt 1) zmniejszając koszt własny o zrefundowany im podatek obrotowy (dodatkowo różnice budżetowe), z tym że w 1971 r. zarachowują zrefundowane kwoty na dochód ze sprzedaży,
- 2) nabyły produkty od innych jednostek (§ 2 ust. 2 pkt 2) zmniejszając odpowiednio wartość tych produktów według cen zakupu, z tym że do 31 grudnia 1971 r. zarachowują zrefundowany podatek obrotowy (dodatkowo różnice budżetowe) na dochód ze sprzedaży.

§ 7. 1. Nienależnie otrzymane przez jednostki, o których mowa w § 2 ust. 2, kwoty z tytułu zwrotu akumulacji powinny być zaliczone w ciągu kwartału na poczet przyszłych należności z tego tytułu. Otrzymane kwoty z tytułu zwrotu akumulacji, przewyższające kwoty zwrotu akumulacji należne za okres do końca kwartału, w którym jednostka dowiedziała się o powstaniu nadpłaty, powinny być zwrócone jednostce rozliczającej w ciągu 10 dni po upływie tego kwartału.

2. Do należności budżetu Państwa z tytułu nienależnie otrzymanych przez jednostki, o których mowa w § 2 ust. 2, kwot zwrotu akumulacji stosuje się odpowiednio przepisy o zobowiązaniach podatkowych.

§ 8. Wykaz stawek akumulacji pośredniej, o których mowa w § 3 ust. 6, należy sporządzić na podstawie katalogów cen fabrycznych obowiązujących w dniu 1 lipca 1971 r. i przedstawić do zatwierdzenia do dnia 31 lipca 1971 r.

§ 9. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 31 marca 1962 r. w sprawie rozliczania z przedsiębiorstwami handlu zagranicznego niektórych elementów krajowych cen artykułów przeznaczonych na eksport (Monitor Polski Nr 38, poz. 181).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i dotyczy rozliczeń za okres od dnia 1 lipca 1971 r.

Minister Finansów: J. Trendota

234

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 24 czerwca 1971 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie sprzedaży dla ludności nowych samochodów osobowych.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) i § 1 pkt 1 zarządzenia nr 187 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 września 1961 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnień do wydawania przepisów regulujących obrót rynkowy samochodami osobowymi i częściami zamiennymi oraz o gospodarowaniu ogumieniem (Monitor Polski z 1961 r. Nr 80, poz. 334 i z 1968 r. Nr 29, poz. 193) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 6 lipca 1968 r. w sprawie sprzedaży dla ludności nowych samochodów osobowych (Monitor Polski Nr 31, poz. 212) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Do nabycia samochodu określonego w § 1 uprawniona jest osoba, zwana dalej nabywcą, która przez ostatnie 4 lata:
 - 1) nie nabywała samochodu — u sprzedawcy, w Banku PKO i za granicą,
 - 2) nie otrzymała nowego samochodu z zagranicy.”;

2) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przed upływem terminów wymienionych w § 2 ust. 1 i 2 nabywcą nowego samochodu może być osoba, której samochód uległ zniszczeniu lub uszkodzeniu w stopniu wykluczającym dalsze jego używanie, a okoliczność ta została potwierdzona przez uprawnionego rzeczoznawcę Polskiego Związku Motorowego.”;

3) we wzorach oświadczeń stanowiących załączniki nr 1 i 2 do zarządzenia:

- a) na wstępie, w nawiasie, po wyrazach „Monitor Polski Nr 31, poz. 212” dodaje się wyrazy „i z 1971 r. Nr 36, poz. 234”;
- b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) nie otrzymaliśmy nowego samochodu z zagranicy.”;
- c) skreśla się pkt 3).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: E. Sznajder